

Vychází 3. 6. 2006

Číslo 4

Ročník XIV.

ALELUJA. PŘIJĎ, DUCHU SVATÝ, NAPLŇ SRDCE SVÝCH VĚRNÝCH A ZAPAL V NICH OHEŇ SVĚ LÁSKY. ALELUJA

*Svatý Duchu sestup k nám
Dej své světlo temnotám,
V jasu lásky nech nás žít.*

*Přijď se svými dary zas
otče chudých mezi nás,
Přijď nám srdce potěšit.*

*Těšiteli, buď náš host,
žij nám v srdci pro radost
Pro klid, kterým oplýváš.*

*Po práci nech oddychnout,
osvěž naši zprahlou pouť
setři slzy z našich řas.*

*Daruj šťastný plamen svůj
věrným srdcím, pamatuj
na nás, k nimž ses naklonil*

*Bez Tebe jsme na zemi
ubozí a ztraceni
kořist pro tmou, pro omyl.*

(Svatodušní sekvence)

Svatodušní zamyšlení otce Jiřího

Milí farníci. Velikonoční doba končí jakýmsi skokem, dokonce jde o skok z velké výšky. Jedna z největších slavností roku a hned po ní všední den. Trochu to připomíná osud Ducha sv. v naší zbožnosti. Během roku se jednou vzepneme k výkonu a vyznáváme ho jako Pána, jediného dárce života a svatosti. Přejde svatodušní hod a třetí Boží osoba je zapomenuta. Co na to říct?

Že vůbec existuje láska, posvěcení, obrácení nebo ctnosti bez výslovného vzývání Ducha sv. je možné jen pro jeho božskou pokoru. Svědčí o Otci a Synu a sám zůstává v pozadí. Dotýká se lidských srdcí, proměňuje nás a skutečně dává život našim duším, aniž ho vzýváme, protože je dobrý a vane, kudy chce. Kdyby vanul jen tam, kam ho voláme, nepůsobil by skoro vůbec. To není správný stav věcí mezi duší člověka a jejím „něžným přítelem“, jak ho nazývá známý hymnus.

Volejte toho, který může změnit skutečnosti kolem vás a hlavně ve vás, aby ten, který je v Boží Trojici Láskou, přinesl i vám pokoj, smíření, jednotu, nadšení pro Krista a vzájemnou lásku. Potom budou i naše všední dny patřit Bohu a naše křesťanství nebude zapomenuto, jen co slavnost skončí.

K tomu vám žehnám

o. Jiří

VIGILIE SVATODUŠNÍ

Před slavností Seslání Ducha svatého, v sobotu **3. června 2006** večer uskuteční naše zábrdovická farnost vigilií Svatodušní. Duchovně hodlá navázat na shromáždění apoštolů s Pannou Marií, kteří ve večeradle při modlitbách očekávali Pánem slíbené seslání Ducha svatého. Vigilie bude pozůstat ze slavení mše svaté, která započne ve 21.00. Po ní je připravena společenstvím mladých adorace k Duchu svatému, zpestřena zpěvy. Ta vyvrcholí ve farní zahradě ohněm a tancem radosti. Předpokládaný konec bohoslužby bude kolem 23.00 hodiny. - **Upozornění!** V sobotu tedy nebude obvyklá večerní mše svatá v 18.00 hodin.

První svaté přijímání

osmi našich dětských farníků se uskuteční v neděli 18. června 2006 během mše svaté v 9.45 hodin v sále na faře. Modleme se za prvokomunikanty, aby se často vraceli ke stolu Páně i se svými rodiči a Pán Ježíš aby je tak provázel celým jejich životem.

TWINS - znamená DVOJČATA

Zábrdovické společenství mladých již přes rok udržuje kontakty s obdobným společenstvím v jihomoravské farnosti Břežany u Znojma, pod níž také patří sousední Litobratřice. Přibližně 1x za dva měsíce naši mladí zajíždějí do Břežan. Jeden z iniciátorů těchto kontaktů, otec Jan Hanák, je nazval anglicky TWINS - Dvojčata. Obě společenství mají totiž stejný cíl: pomoci oživit náboženský život ve svých farnostech novou formou evangelizace. Naše mládež nabídla duchovnímu správci brežanské farnosti otci Petru Bartoňkovi své služby i při různých fyzických pracích, aby posléze přešla k uskutečňování připraveného programu, jaký praktikuje v Brně.

Při posledním „mezifarním dnu“ projevilo brežanské společenství, přání navštívit formou poutního zájezdu naši zábrdovickou farnost a prohlédnout si náš krásný barokní chrám, zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie. Po vzájemné dohodě byl k návštěvě brežanských v Brně vybrán termín v mariánském měsíci, neděle 28. května 2006.

I když v uvedenou neděli bylo počasí velmi proměnlivé, dokonce chvílemi hustě pršelo, pouť se vydařila. Žlutý autobus přivezl brežanské poutníky do Brna. Bylo mezi nimi i několik řeholnic kongregace svaté Hedviky, které spravují v Břežanech Ústav sociální péče.

Po mši svaté v 9.45 hodin navštívili kostel, kde byli odborným průvodcem Ing. Daňkem seznámeni s jeho historií a současností a prohlédli si celý barokní interiér. Poté následovalo neformální setkání s našimi farníky ve farské zahradě, kde na ně čekalo sladké i slané občerstvení. Náladu přítomných nepokazila ani náhlá sprška, která zahrnala účastníky do farního sálu.

Při návratu domů měli přátelé z Břežan naplánovanou zastávku i v Moravském Krumlově, s prohlídkou rozměrných obrazů Slovanské epopeje Alfonse Muchy.

Vítáme v lůně Církve

Letos při noční bohoslužbě velikonoční vigilie o Bílé sobotě přijala svatý křest a biřmování katechumenka Kateřina Graffová. Poté přistoupila poprvé i ke stolu Páně. Završila tak roční přípravné katechumenské období, jehož smyslem bylo vedle vzdělání ve víře i prověření stálosti rozhodnutí vstoupit do lůna Kristovy církve. Svátost křesťanské dospělosti - biřmování - při téže slavnosti, přijali také Jana Říhová a Jaromír Graffe. Zábrdovické farní společenství je srdečně mezi sebe vítá.

115 let sociální encykliky Rerum novarum

Letos 15. května uplyne 115 let od vydání první sociální encykliky Rerum novarum (dále Encyklika RN) papeže Lva XIII. Podnětem k jejímu vydání bylo nesmírné vykořisťování dělníků v XIX. století a zájem církve dělnictvu v jeho smutném postavení poskytnout pomoc. Jako příčinu neutěšeného stavu uvádí papež „zrušení cechů, vypuzení náboženství ze škol a z veřejného života, bezohlednou lichvu a to, že výroba i obchod jsou soustředěny do rukou jen několika lidí, kteří vložili téměř otrocké břemeno na nesmírné množství proletářů.“(2). Lev XIII. poznal, že problémy výroby, trhu a spotřeby jsou jen zdánlivě materiální povahy. Uskutečňují je totiž lidé a jejich jednání nepodléhá jen zákonům ekonomickým, nýbrž i zákonům mravním. Církev se tedy vyjadřuje jen k etické stránce hospodářských procesů, nikoli k hospodářským systémům samotným.

O socialismu, který v době Lva XIII. existoval jen jako sociální filozofie, se geniální papež vyslovil takto: „Kdyby se socialistické učení uskutečnilo, nastal by zmatek ve všech vrstvách společnosti a výsledkem by bylo tvrdé a odporné otroctví občanů. Otevřely by se dokořán brány k vzájemné nevraživosti, řevnivosti a nesvárům. Podnikavosti a přičinlivosti jednotlivců by se tím odňaly účinné podněty, a tak by nutně vyschly samy zdroje bohatství. Domnělá vysněná rovnost by nebyla ničím jiným než stejnou bídou a stejně nedůstojným postavením všech bez rozdílu. Z toho všeho je jasné, že zásadní požadavek socialismu, aby se majetek stal společným, je nutné zcela odmítnout. Tento požadavek škodí dokonce i těm, jimž má pomoci. Příčí se přirozeným právům jednotlivců a rozvrací poslání státu i obecný pokoj.“(12). S odstupem let vidíme, jak děsivě se toto proroctví naplnilo ve XX. století a čeho mohl být svět ušetřen, kdyby poslechl varovného hlasu tohoto papeže.

Proto papež navrhuje křesťanské řešení sociální otázky. Nestačí jen charitativní činnost církve jako v minulosti, ale musí se na ni podílet církev, stát a zaměstnanci (dělníci) prostřednictvím odborových organizací: „Stát je

povinen pečovat o blaho a zájmy dělnické třídy. Kdyby se tak nedělo, bylo by to hříchem proti spravedlnosti.(27). „Stát musí dělníkům poskytovat nutnou ochranu a nikdo se nesmí beztrešně prohřešovat proti důstojnosti člověka, s nímž Bůh sám zachází s velkou úctou, ani mu klást překážky v úsilí o dokonalost, která je v souladu s věčným životem v nebi.“ Církev musí světu práce věnovat prvořadou pozornost, protože to je jejím posláním plynoucím z evangelia. „V občanské společnosti není naprostá rovnost možná. Socialisté to sice zkoušejí, ale je to všechno marný zápas, protože už od přirozenosti jsou mezi lidmi velké a četné rozdíly. Nemají všichni stejné nadání, ani přičinlivost, ani zdraví, ani sílu.“(14). Třída zaměstnanců a zaměstnavatelů není k sobě nutně v nepřátelském poměru, společenské třídy jsou na sobě závislé, proto je třídní boj nepřijatelný a zhoubný. „Rozhodně potřebuje jedna třída druhou. Kapitál nemůže být bez práce, ani práce bez kapitálu.“(15)

Encyklika RN bohužel neoslovila většinu dělnictva, zato měla velký ohlas u mladých kněží své doby, jak dosvědčují slova blahoslaveného Adolfa Kolpinga, původně ševcovského tovaryše, později kněze a zakladatele Spolku katolických tovaryšů. „Kdo by se měl ujmout dělníků, ne-li kněží, kteří pocházejí z lidu a jsou Bohem povoláni šířit víru a vychovávat lid. Kněží znají lid nejlépe, jsou nezávislí a mohou se svého úkolu uhostit osobním odevzdáváním a obětováním.“

Po encyklice RN bylo vydáno ještě osm sociálních encyklik a konal se 2. vatikánský koncil, jehož pastorální konstituce Gaudium et spes (Radost a naděje), patří rovněž k důležitým sociálním dokumentům církve. Papež Jan Pavel II., který sám napsal tři sociální encykliky, stále zdůrazňoval význam sociálního učení, o němž prohlásil, že patří k nové evangelizaci, kterou moderní svět tak naléhavě potřebuje. Jsme si toho vědomi a víme, něco o sociálním učení církve?

Cyril Martínek

Jak mne (v životě) oslovil Duch Svatý

Výchova ve věřící rodině ve farnosti v Brně - Králově Poli mě dovedla k ministrování již ve čtyřech letech. Na častých společných akcích se setkávali ministranti různého věku z celé naší farnosti a větší akce byly organizovány ve spolupráci s řadou dalších brněnských farností.

Vzpomínám si dobře na první spaní ve volné přírodě „pod širákem“, asi v pěti letech při pouti ministrantů na Velehrad: Spal jsem v kožešinovém pytli z mého bývalého kočárku na louce pod lesem. V noci nás rušili vojáci s auty, ale k nám až naštěstí nedojeli - obrátili se zpět na dolním okraji louky. Modlili jsme se, aby vše dobře dopadlo a náš vedoucí měl pro jistotu sekeru pod hlavou.

Největší akcí brněnských ministrantů, na kterou si pamatuji, byla hra, při níž jsme jezdili na kole a plnili různé úkoly v přírodě údolí Říčky s názvem „Údolí šlechetných duší“, které se zúčastnilo asi 50 ministrantů. Velký duch mne tehdy obvinil, že jsem je chtěl otrávit při úkolu donesení živé vody“ Bylo to u horní nádrže v údolí Říčky, kde dnešní vodárenský objekt jímá prameny aztécké vody, které tehdy volně vytékaly z vrtů. Ostatním jsem řekl o pramenech, ale sám jsem nabral vodu z Říčky, abych přišel nejdříve...

V rámci příprav na první Svaté přijímání v 6 letech jsem dostal první obšírnější informaci o Trojici Boží, kde Duch Svatý dovršuje působení Otce a Syna.

Z dětství si velmi dobře pamatuji příhodu v jednom opuštěném lomu, kde se mi povedlo vylézt téměř celou lomovou stěnu, až pod kořeny stromů, tvořící nepřekonatelný převis. V této krizi jsem přísahal Bohu pravidelnou ranní i večerní modlitbu: z níž denně čerpám sílu do života a stále se pokouším o to být během veškeré činnosti co nejčastěji s Ním. Po chvíli přišel na dno lomu náhodný chodec, který mi shora podal silnou větev, na které mne vytáhl. Boha se snažím vždy hledat především

v přírodě, protože ta byla od mládí mým hlavním koníčkem.

Kolem roku 1968 jsem uvažoval stát se skautem, ale nakonec vliv ministrantů převážil. Asi v roce 1970 mne v tehdejší domě pionýrů v Lužánkách velmi zaujal přírodovědecký kroužek, s nímž jsem byl na několika větších expedicích, dobře se pamatuji na přemalovávání názvu hradu „Husa - zřícenina“ na „Husák - zřícenina“ na turistickém rozcestníku v Červeném Kříži na Šumavě. Ministrování jsem nezanedbával, ale převažovala u mne s přibývajícím roky víc a více touha po svobodě v přírodě, kde Boha najdu mnohem snáze, než v dnešní konzumní společnosti. Pro moji dobrou fyzickou kondici a touze po co nejlepším poznání přírody bylo pro mne nejlepším řešením podnikat výlety sám a konfrontovat své poznatky s odborníky, kteří se stali mým vzorem, protože z nich číselna autorita a morálka.

Na gymnáziu jsem jako poslední ze třídy vstoupil do Socialistického svazu mládeže, a to až v maturitním ročníku, což mělo podstatný vliv (i s ohledem na posudek mých věřících rodičů) na zamítnutí méj přihlášky na vysokou školu.

Po vyučení ve zkráceném učebním oboru mne doslova „vyhodili“ na vysokou školu - po létech měli učně s vyznamenáním a nejdůležitější byl nyní můj dělnický původ. Po mém denním studiu jsem pobíral podnikové stipendium a po ukončení vysoké školy mě podnik přijal do trvalého pracovního poměru.

I přes tento pestrý život nacházím v Bohu klid a pokoj, především v krizových situacích v současné konzumní společnosti, které se pouze s jeho pomocí bráním zuby nehty. Jsem výrazně orientován na přírodu a stále v ní nacházím důkazy Božích plánů.

Nikdy mne Bůh nenechal osamělého, za což se Mu snažím stále děkovat.

OKV

Významné dny a svátky v církevním mezidobí

- 10.6. - (sobota) - Roku 1942 vyhladili němečtí fašisté obec Lidice u Kladna
- 11.6. - (neděle) - Slavnost Nejsvětější Trojice
- 15.6. - (čtvrtek) - Slavnost Těla a Krve Páně - Boží tělo
- 21.6. - (středa) - Roku 1998 byla Sv. otcem Janem Pavlem II. blahořečena brněnská rodačka Marie Restituta Kafková, pokřtěna v zábrdovickém kostele
- 23.6. - (pátek) - Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- 24.6. - (sobota) - Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 26.6. - (pondělí) - Před 30 roky přijali kněžské svěcení dnešní pomocní biskupové Mons. Josef Kajnek (HK) a Mons. Václav Malý (Pha)
- 27.6. - (úterý) - Biskup brněnské diecéze otec Mons. Vojtěch Cikrle si připomene 30. výročí od svého vysvěcení na kněze Kristova.
- 28.6. - (středa) - Roku 1914 srbský nacionalista G.Princip spáchal atentát na arcivévodu Františka Ferdinanda de Este. Byl to signál k vypuknutí 1. svět. války
- 29.6. - (čtvrtek) - Slavnost sv. Petra a Pavla, patronů brněnské diecéze
- 30.6. - (pátek) - Roku 1899 se ve Studénce narodil pozdější kardinál a primas český Mons. František Tomášek († 4.8.1992)
- Před 5 roky byl na kněze Kristova vysvěcen náš farník Pavel Klouček. Dnes je farářem v Rájci - Jestřebí na Blanensku
- 5.7. - (středa) - Slavnost sv. Cyrila a Metoděje - Státní svátek ČR
- Otec Jiří Bílek si připomene 58. výročí vysvěcení na kněze
- 6.7. - (čtvrtek) - Den upálení M. Jana Husa - Státní svátek ČR
- 16.7. - (neděle) - Panny Marie Karmelské
- 20.7. - (čtvrtek) - Roku 1969 přistál na Měsíci americký modul Orel s astronauty N.Armstrongem a A.Aldrinem. V raketě Columbia byl M.Collins
- 26.7. - (úterý) - Svátek sv. Jáchyma a Anny - rodičů Panny Marie
- Roku 1976 přijali kněžské svěcení pozdější biskupové Václav Malý a Josef Kajnek
- 4.8. - (pátek) - Uplyne 14 roků od úmrtí Františka kardinála Tomáška
- 6.8. - (neděle) - Svátek Proměnění Páně
- 15.8. - (úterý) - Slavnost Nanebevzetí Panny Marie - pouť zábrdovické farnosti
- 20.8. - (neděle) - Oslaví brněnský diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle 60. narozeniny
- Hojnost zdraví a požehnání pro zodpovědnou práci na vinici Páně přejí svému duchovnímu pastýři zábrdovičtí farníci od Nanebevzaté Panny Marie.*

Pěší pouť na Velehrad - Radost pro všechny lid

Stalo se již tradicí, že předposlední týden v srpnu putujeme na Velehrad. Letos od 21. do 26. srpna se uskuteční již 6. pěší pouť na Velehrad. Poutníci z Brna a okolí budou mít možnost poprvé vytvořit vlastní „brněnský proud“, který své putování zahájí v Bystrci ve středu 23.8. v 8.00 hodin od kostela sv. Janů. Přes Bosonohy, Anenský mlýn a Rajhrad se navečer v Blučině připojíme k vranovsko-znojenskému proudu. Během 4 dnů bude na brněnské poutníky čekat 100km.

Proč putujeme: Jako malé praménky vycházíme z více míst, aby se pak na Velehradě naše skupinky slily v mohutný proud vděčnosti za Slovo života, které právě odtamtud k nám přišlo. Při pouti prosíme za obnovení víry v našem národě.

Co si přejeme: Aby tato pouť byla jako tenkrát v Betlémě „*Radost pro všechny lid*“ (Lk 2,10), jak zní její motto, i pro poutníky i pro ty, kdo se s nimi setkají. Aby se k nám přidaly další proudy poutníků i z jiných míst naší vlasti.

Co potřebujete: Svačiny na 4 dny, spacák a karimatku, 100.- Kč zápisného. Velká zavazadla (i unavené poutníky) poveze doprovodné vozidlo. Spát se bude vždy pod střechem.

Těm, kteří si netroufnou jít celou trasu, mohou za „pěšáky“ přijet autobusy v sobotu 26. srpna ráno do Buchlovic a Boršic a jít aspoň posledních 8 kilometrů pěšky.

U koho se hlásit: Brňáci u PhDr. Františka Zajíčka, telefon: 546 213 671, frazaj@med.muni.cz. Podrobnosti z loňské pouti včetně fotografií najdete na www.fytym.com

FZ

Z jednání farní rady 27. května

Schůzka se uskutečnila podle stanoveného plánu. Jejím hlavním obsahem byla informace o stavu stavebních prací v kostele. V současné době tam pracují restaurátoři na opravě fresek pod kůrem. Poněvadž byly získány finanční prostředky, dojde navíc k výměně pěti oken v průčelí kostela, včetně velkého okna za varhanami. Teprve potom může být zahájeno čištění varhanních píšťal a dalších součástí.

Pokud jde o prostranství před kostelem, je otázkou zda budou Radou města Brna uvolněny finanční prostředky z rozpočtu města. Jde o přebytky z roku 2005. Předpokládaná výše nákladů na úpravu prostranství činí cca 6 milionů. Budou-li peníze dojde na tuto akci v srpnu tohoto roku.

Jeden ze sponzorů přišel s myšlenkou „permanentního betlému“ - odpadlo by každoroční stavění jeho základu, na daném půdorysu by úpravami prostředí a výměnou řezbářsky řešených postav, docházelo ke změnám biblických scén. Tak by byla realizována nejen betlémská událost, ale např. i předcházející Zvěstování Páně Panně Marii nebo pašijové scény. Vše je zatím v úvahách, poněvadž vyřezávání potřebných biblických postav je finančně dost nákladné.

První svaté přijímání se uskuteční o 11. neděli v mezidobí, ta je 18. června 2006.

Příští setkání Farní rady bude v sobotu 24. června 2006.

OZVĚNA VELIKONOC

Slavnost Svatého Ducha ukončuje velikonoční liturgické období. To letošní mělo pro zábrdovické farníky výjimečnou atmosféru. Bez vnější okázalosti, bez vůně kadidla, ale o to s hlubším ponorem do tajemství oběti našeho Pána, vedoucí k naší spáse.

Shodou okolností jsme si právě ve velikonočním oktávu připomínali 500 let od položení základního kamene papežem Juliem II. k velechrámu svatého Petra ve Vatikánu, který měl být vybudován podle návrhů architekta Donata Bramanta. Bylo to v období vrcholícího baroka, kladoucího důraz na vnější dekorativnost, které vedle oslavy Boha mělo emocionálně působit na shromážděné věřící.

Zábrdovické farní společenství prožívalo letošní postní dobu, Svatý týden i Velikonoce zcela jinak, v provizorních prostorách fary. V sále i v suterénu pod ním, kde se vnější výzdoba omezila na prostý kříž. I křížové cesty byly bez obrazů. Prožitek setkávání s trpícím a o Velikonocích se vzkříšeným Spasitelem vyvěral proto jen z přednesu liturgických textů, jejich obsahu, mířících přímo do myslí a srdcí přítomných. Obřady svatého týdne byly navíc obohaceny zpěvem žalmů a orací, provedených nadšeným

sborem našeho mladého společenství. Tak se stalo, že přítomní se bez vnějších rozptylujících projevů mohli plně soustředit na prožitek a do svých domovů si odnášeli hluboký náboženský zážitek a mnozí v chrámu svého srdce i Krista, kterého při bohoslužbě zcela neformálně přijali.

Díky otci faráři a vůbec všem, kteří mu pomáhali, aby bylo zabezpečeno vše, co bylo třeba zařídit, aby zmíněná období byla uskutečněna byť v provizorních podmínkách. Díky otci Jiřímu za jeho rozjímání v „katakombách“ při noční adoraci o Zeleném čtvrtku i za jeho homilie, díky společenství mladých, které s nadšením (bez orchestru), nastudovalo hudební části bohoslužeb. Díky Bohu za to, že mezi nás sestupoval a byl s námi ve zdánlivě nedůstojných podmínkách, v nichž jsme se snažili Jež oslavovat. Byl to zkrátka důkaz, že Pánu záleží víc na vnitřním zaujetí, než na vnějších, povrchních věcech, byť i ony mají své místo a emocionální sílu. Je třeba poděkovat i našemu chrámovému sboru, který ve složitých poměrech a v nedostatku zkušebního času nastudoval velikonoční skladby, kterými, když to nebylo možno v zábrdovickém kostele, obohatil bohoslužby o Velikonocích v brněnských chrámech sv. Janů, (u minoritů) a u sv. Máří Magdaleny.

Na prožitek letošních Velikonoc na zábrdovické faře budeme vzpomínat možná každý rok.

R.

K jubileu Zdeňka Hatiny

V dubnu letošního roku oslavil 65. narozeniny pedagog, varhaník a ředitel zábrdovického kůru pan Zdeněk Hatina. Základní hudební vzdělání získal soukromým studiem klavíru Marie Sopouchové a Dr. Inocence Kramply. Následně na Městské hudební škole Jar. Kvapila absolvoval oba cykly klavíru. V r. 1961 se zúčastnil celostátní interpretační soutěže v Krnově, kde získal 1. cenu. Po absolvování vojny v r. 1962 sestává varhaníkem a ředitelem kůru v Brně - Zábřovicích. V letech 1965-1971 studuje na brněnské konzervatoři varhany u prof. J.Pukla, klavír u M.Bialase a kompozici u Boh. Řehoře. Od téhož roku dodnes působí jako vedoucí kůru v brněnském krematoriu. Zasluhou Zdeňka Hatiny byla v roce 1968 provedena generální oprava a přestavba původních zábrdovických varhan z r. 1927. Vznikl tak koncertní třímanuálový nástroj s 32. znějícími registry. Na těchto varhanách zaznělo bezpočet koncertů žáků ZUŠ s církevním zaměřením, na níž v letech 1991 - 2004 vyučoval předměty: varhany, hudební nauku, harmonii a nauku o varhanách. Za dobu svého pedagogického působení vychoval několik desítek žák (absolventů církevních zkoušek C2, C1) Zdeněk Hatina dal svůj život zcela do služeb chrámové hudby jako zdatný interpret, skladatel, pedagog či člen výboru a předseda dozorcí rad Jednoty Musica sacra. K vzácnému jubileu do dalších let vinšujeme hodně zdraví, Boží požehnání a hudební invence.

(Pro Zpravodaj Musica sacra Ing.Karol Frydrych)

Chrámový sbor bude zpívat ve Sloupu

Na slavnost Nejsvětější Trojice, v neděli 11. června 2006, je pozván zábrdovický farní sbor do Sloupu v Moravském krasu, kde bude v 10.30 hodin zpívat při mši svaté „Missa Loretta“ a „Laudate Dominum“ Vojtěcha Říhovského. Dále „Ave, Maria“ Giulio Cacciniho, W.A.Mozarta „Ave verum corpus“ a Františka Suchého „Hymnus k Nejsvětější Trojici“. Skladby nastudoval a bude řídit Zdeněk Hatina, na varhany bude hrát St.K.Vrbka. Náš sbor do Sloupu pozval a celebrovat mši sv. bude náš bývalý kaplan P.Karel Chylík, farář u Panny Marie Sedmibolestné.

Drazí sponzorští rodiče Honavar - India - duben 2006

Vaše sponzorované dítě Leena vám posílá spoustu pozdravů. Doufám, že jste při dobrém zdraví. Má rodina se také dobrému zdraví těší. Ale já jsem byla nemocná. Měla jsem problémy se slepým střevem, 15. února jsem šla na operaci. V nemocnici jsem byla 15 dní. Teď už se cítím dobře a jsem zdravá. Nyní se chystám na každoroční zkoušky a pečlivě se připravuji. Brzy budeme slavit Velikonoce - přeji vám požehnané svátky. Prosím o Ježíšovo požehnání pro vás a vaše rodiny.

Jsem šťastna, že vám mohu říci o otevření našeho nového kostela. V příštím dopise vám napíšu víc. Teď je u nás počasí velmi horké. Zakončuji těchto pár řádků s láskou
Vaše milující dítě Leena Rebello

Výsledky farních sbírek

O letošních velikonočních svátcích uspořádali zábrdovičtí farníci finanční sbírku, jejíž výtěžek byl zaslán k rozdělení postiženým povodněmi v povodí řeky Dyje. Částku 30 tisíc korun rozdělí se znalostí potřebným farní úřad ve Vranově nad Dyjí. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí.

Společenství dětí v naší farnosti přispělo svými pohlednicovými obrázky k získání částky 1.800 Kč, kterou získaly od dárců, kteří si jejich pohlednice za dobrovolný příspěvek rozebrali. Peníze zaslal farní úřad na konto Papežského misijního díla.

Václav Havel vysvětluje

Není obvyklé, aby náš farní časopis reagoval na události nebo výroky obecně známé z jiných médií. Poněvadž se však i naši farníci se smutkem vyjadřovali o výroci expresidenta Václava Havla zveřejněné ve zprávách Katolického týdeníku č. 13., rozhodl se redaktor zveřejnit v našem časopise následující řádky.

Na internetovém deníku Aktuálně.cz byly zveřejněny názory Václava Havla na přijetí zákona o tzv. registrovaném partnerství. Stanovisko těch, kdož zmíněný zákon odmítli, označil za „absurdní ideologii, že rodina má mít výhody, protože plodí děti, na rozdíl od homosexuálních párů“. - „To je pojetí rodiny jako teletníku, jako místa, kde se připouštějí býci ke kravám, aby byla telata.“

Toto prohlášení pobouřilo mnoho našich občanů. Někteří z nich vyjádřili své zklamání z názorů expresidenta, kterého si dříve vážili, i na stránkách KT v rubrice Ad.

S potěšením jsme četli v KT č. 16. zprávu, že Václav Havel v deníku MF DNES reagoval na názory občanů vysvětlením, že „jde o nedorozumění, které ho velice mrzí. Nekritizoval jsem samozřejmě rodinu, kritizoval jsem její pojetí redukované na pouhou výrobu dětí. Zdá se mi, že to devaluje její smysl a dotýká se bezdětných. Domnívám se, že rodina má další dimenze: citovou, přátelskou, společenskou, duchovní. Prosím, aby všichni, které jsem svými barvitými výroky teletníku pohoršil, přijali toto mé vysvětlení.“

(dle KT č. 13 a 16)

FARNOST JAKO DŮM S OTEVŘENÝMI DVEŘMI

malé ohlédnutí za diecézní konferencí „o farnosti a pro farnost“

Na pozvání otce biskupa Vojtěcha se do auly Biskupského gymnázia sjelo v sobotu 20. května přes 200 „farníků“ z celé brněnské diecéze, aby takto završili Rok farnosti, který podobným způsobem společně zahájili na loňské dvoudenní konferenci s názvem Farnost - místo pro každého. Stejně jako loni, bylo i toto setkání otevřené opravdu pro každého, kdo měl zájem přijít. Prožili jsme spolu den naplněný soustředěným posloucháním přednášek,

rozhovory se známými i neznámými lidmi o radostech a starostech v našich farnostech, sdílení zkušeností. Celý den s námi byl otec biskup Vojtěch, účastnil se přednášek, diskusí i pracovních skupin a na závěr jsme spolu s ním a přítomnými kněžími slavili mši svatou, ve které jsme Bohu přinesli svoje starosti, modlitby, práci i oběti - za naše farnosti a za celou diecézi.

Dopoledne patřilo „teorii“ - za katedrou se vystřídal sedm přednášejících. Na úvod jsme se s P. Jiřím Kaňou podívali na farnost ve světle encykliky Benedikta XVI. *Deus caritas est*. V tomto příspěvku byla mimo jiné zajímavá část, v níž otec Jiří mluvil o hodnotách, které přineslo a stále s sebou nese křesťanství v tomto světě: To, že lidé jsou ochotni si odpustit a ne jednat s viníky metodou křivda -pomsta, že jsou ochotni přispět ze svého majetku na potřeby chudých, být solidární přes hranice své vlastní rodiny, nebo úzké skupiny ... a mnoho dalšího světa přineslo křesťanství - církve - farnosti. Vědomí, že lidem jsou vlastní tyto křesťanské hodnoty, aniž to mnohdy tuší a i když sami sebe třeba považují za ateisty, by pro nás mohlo být povzbuzující před chystanou evangelizací na území naší farnosti.

S P. Vladimírem Záleským jsme se stali „zedníky“ a podívali na budování farnosti jako na budování DOMU - to jsou struktury, pravidla, organizování, tradice - budování DOMOVA - to je vytváření vztahů mezi lidmi, dát lidem šanci se poznat a něco spolu prožít - a budování CHRÁMU - žít stále ve vědomí, že Bůh je ten první, komu záleží na životě farnosti, společně se modlit, žít ze svátostí a nebát se být otevření pro okolí.

Zajímavá byla také nabídka Komunity Emmanuel, která má velké a dobré zkušenosti s evangelizací manželských párů ve farnostech, náročná, ale přínosná, byla přednáška PhDr. Josefa Zemana z Národního centra pro rodinu s názvem Šance křesťanské rodiny a velmi konkrétní a praktické bylo vystoupení P. Jakuba Holíka, který se věnoval farním a pastoračním radám.

Odpoledne patřilo „praxi“. Pracovní skupiny byly rozděleny tématicky - např. Velkoměstská farnost, Farnost v pohraničí, Farní charita, Pastorační rady atp. a sešlo se v nich vždy 10 - 12 lidí, kněží i laiků. S velkou otevřeností a upřímností jsme mluvili o tom, co se daří i co se nedaří, předávali jsme si navzájem zkušenosti, společně se radovali z dobrých věcí - bez jakékoli rivality, závisti nebo vychloubání.

Potom následovala diskuse s otcem biskupem a přednášejícími, z té jen jednu úsměvnou příhodu - dotaz ze zadních řad - „Nevíte jak to hrajem s Finskem?“ - což nevěděl nikdo, asi pro nás hokej ten den na chvíli přestal existovat... a na závěr už zmíněná mše svatá, ve které nás otec biskup Vojtěch naléhavě vybízel, abychom ve své práci pro farnost nesklouzli jen k vnějškovosti a aktivismu, ale byli pevně zakotveni v modlitbě osobní i společné, intenzivním duchovním životě a v životě ze svátostí, nebáli se nepochopení a těžkostí a byli otevření pro hlas Ducha Svatého - jako příklad nám uvedl sv. Klementa Maria Hofbauera, jehož památku jsme právě v sobotu slavili.

Celá konference vyzněla jako povzbuzení na další cestu, jako možnost uvědomit si, kolik je v celé diecézi zapálených, ochotných, obětavých lidí a jak moc otcovi biskupovi na dobrém životě farností záleží a jako ujištění o tom, že církve - farnosti, není jen lidská organizace, ale tajemné Tělo Kristovo, Boží stavba, na které smíme být vděčnými dělníky.

Všechny materiály z této konference, včetně závěrů z pracovních skupin, budou k dispozici u Pavly Oujezdské a Blanky Prokopové - k zapůjčení nebo okopírování a na internetové stránce Pastoračního střediska brněnské diecéze <http://pastorace.biskupstvi.cz>

Pavla Oujezdská, Blanka Prokopová

OHLÉDNUTÍ ZA STĚHOVÁNÍM

Jak jsme to (možná) mohli vidět

Březen 2006

Půl roku - to je vlastně takové malé výročí. Hodí se připomenout si jistou událost, která se nesmazatelně zapsala do paměti přímých účastníků. Navíc její důsledky máme my všichni farníci stále na očích. Vnímáme je, jak už to bývá, s různými pocity...

Pohled různých lidí na stejnou událost bývá různý a nelze snadno rozhodnout čí je správný. Proto dobrý a nezaujatý zpravodaj sbírá více popisů a citově zabarvených vyjádření téže události a laskavému čtenáři či posluchači pak ponechá zhodnocení a vytvoření vlastního názoru. Je to způsob velmi starý. Jistě si vzpomenete na tři reportéry se jmény Matouš, Marek a Lukáš.

I když jde v našem případě o méně významnou událost, než o jaké psali uvedení pánové, dovolím si také použít podobnou metodu a shrnout záznamy, jak si je s odstupem vybavují svědkové. Pro úplnost podotýkám, že jména svědků jsou z pochopitelných důvodů poněkud pozměněna a obsah výpovědí je redakčně krácen.

Silomil Fyzkult

Pan farář je třída. Nejen, že má parádní svaly, ale taky mu to myslí. Přišel na to, že krníme a svaly nám chabnou. Tak vyhlásil farní posilovačku na zlepšení kondice. Myslel jsem, že mu šplouchá, protože tolik lidí se do naší posilovny nevejde.

Ale on říkal: „Jen přijďte a uvidíte!“

A nakonec jsme byli vyšplouchlí my. Víte co ten náš trenér vymyslel? Každému dal místo činky nějaké závaží: Cihly, trubky, knížky, sochy, židle, prostě co našel. Babkám a děčkám dal posilovat s kýblema a obrazama, aby si nevyhodily plotýnky. A pěkně nosit z místa na místo, ne jen zvedat a pokládat. To aby se dalo kontrolovat, kdo se ulejí. No a kdo si potrpí na rychlejší pohyb, mohl běhat po schodech nahoru a dolů, až mu plíce visely z huby jak fangle. Samo, že běžci po schodech taky museli pro kontrolu něco nosit, aby se vědělo, kolikrát už ty schody vyběhli. Přišel jsem se podívat, co trenér naloží, když mu dorazí někdo opravdu zdatnej. Víte co na mě vytáhl? Celou zpovědnici. Že prý je to pro mě jak malina. Dělal jsem, že klidně, že je to hračka, ale musel jsem pěkně máknout, abych s ní hnul. A nezůstalo u jedné.

Myslíte, že tím to skončilo? Kdepak! Táhle ten kamenný kvádr, co vypadá jak žlab na napájení koňů se prý má taky cvičně přenést. Kámoši říkali, že to bylo nějaký čvachtadlo pro úplně malý děti či co. Moc si v tom asi nezaplavaly, samý kámen a jen mělký žlábek. A ta tíha, to jsem snad ještě nezvedal. Museli mi pomoci další, v jednom to prostě nešlo. Díky šéfkovi máme novou disciplínu, týmové vzpírání.

No bylo to super, kondička šla nahoru už po jednom dni. Pro ohromnej úspěch jsme zmáčkli pana faráře, aby v našem trénování pokračoval a tak vyhlásil opakování na další týden.

Prokop Podzemek

Víte, co mi udělalo za dlouhou dobu největší radost? Zažil jsem to, co od ranně křesťanských dob je snem a touhou každého opravdového křesťana. Naše farnost se přemístila do podzemí, do katakomb. Náš duchovní otec nahlédl, že už to dál jinak nejde.

Z přemíry rušivého prostoru se spoustou výzdoby pozdní a (to tam nepište!) také zpozdilé musí být úzko a nevolno snad každému normálnímu člověku. Proto jsem se zaradoval, když mi pověřili, že půjdeme do domu pod zem.

Hned jsem si tu připadal jako doma. Schody dolů - jaký to obraz cesty do sebe, k soustředění a sebezpytování. Snížená nadpraží, jež se musí procházet v předklonu, toť symbolika úcty k posvátnému prostoru a k tajemstvím zde zpřítomňovaným. Nízká klenba, která je doslova na dosah, evokuje klenbu nebeskou, jež se nám, vykoupeným hříšníkům, tolik přiblížila. Těžký vlhký vzduch připomíná poslední věci člověka, stejný bude obklopovat naše těla v posledním přibytku, ona tam bez hnutí leží, trpělivě čekající na polnici soudu posledního. Pronikavý zvuk

harmonia není jí daleko, když v malé prostoře křísí a povzbuzuje zemdlených duší. Tajemné dveře v čele presbyteria jednou představami vedou duši na východ v myšlence na ikonostas, jindy pečlivě zavřené se zdají skrývat průchod k převratným změnám, po nichž volá západ. Ve skutečnosti však oddělují prostor na snímání hříchů. Místa na židlích u stěn nedovolí člověku vzpřimit se. Jaká škola pokory! Ach, toť balzám pro duši přebývat zde!

(Chvile ticha.) Proším za prominutí, tak rád se nechávám unést poetikou nádherného podzemního místa. Ptal jste se, jak došlo k onomu přemístění? Ano, bylo to velkolepé. Vše cenné a potřebné jsme vzali s sebou do katakomb, vše vnějškové a nadbytečné zůstalo buď tam venku, nebo se proměnilo v dým. Jen mě trochu mrazí, když slyším řeči, že až skončí oprava, měli bychom se vrátit nad zem. Doufám, že to hned tak nebude.

Ohňomil Příkládavý

Že vám mám povědět, co mě na těch událostech zaujalo? No o tom nemusím moc přemýšlet, to je jasná zpráva.

Taky se rád díváte do ohně? Plameny mají zvláštní moc proměňovat vše, co je jim předloženo. Co je hodnotné, přetrvá a vyjde ryzejší, než do ohně vstoupilo. Jistě si vzpomenete na tři mládence v ohnivě peci. To je asi jedno z mých nejoblíbenějších míst. Pak taky Sodoma a Gomora. Ale sedmá rána egyptská, tam byl oheň s krupobitím a to není úplně ono.

Ve Čtvrté Mojžíšově oheň vyšlehl a pohltil okraj tábora s reptaly. To místo pojmenovali Tabéra-Spáleniště. Myslím, že by se tak měla pojmenovat i část zahrady v Zábrdovicích. Tam nedávno opět vzplanul oheň tak mocný, že by se za něj nemusela stydět ani některá místa ve Starém zákoně. Byl to oheň očistný a pozřel mnoho zchátralého a nepotřebného, co farnost zatěžovalo. Pan farář rozhodl, že důkladná očista je nutná a jaký jiný očistný prostředek by si měl vybrat, než ušlechtilý oheň? Je to můj člověk. Musím vám říct, že to zařídil náramně. Aby to nevypadalo, že chce prostě spálit velkou část nepotřebného zařízení a odbřemenit farnost, zařídil stěhování. Při něm vznikl takový pohyb všech věcí a inventáře, že když z toho všeho jeden proud průběžně končil v ohni, nikdo si toho ani moc nevšimnul.

Sice mě trochu mrzelo, proč nepřijal můj návrh, že vezmu z domu plamenomet a spálíme všechno na stojato na původním místě, ale v konečném důsledku rozdíl nebyl moc velký. Snad jen že hrubá stavba kostela zůstala stát.

Měl jsem tu čest stát u Tabéry a krmit oheň tím, co jiní přinášeli. Některé kusy byly příliš velké, proto je přičinliví siláci dělili za ohlušujícího hřmotu na menší části. Popela a zbytků pak bylo mnohem více než dvanáct košů; v zábrdovické Tabéře se vršil celý šedý kopec. Ach, kéž by se něco podobného zase brzo opakovalo.

(Ztlumeným hlasem dodává:) Mám velkou naději, že bude. Časem má být stěhování zpět a pak se má spravovat fara... Že bych při tom uspěl i s mým plamenometem? (Na pozadí je slyšet jak si pan Ohňomil mne ruce.)

pong

ÚTERNÍ SPOLEČENSTVÍ

Na začátku května se konala chata v Alejích. Postupně se tam s devíti dětmi vystřídali Marabu, Filip, Blanka a Oče. Jako vedoucí jim pomáhal také Bačis. Hodně přšelo a podmínky byly takové „polní“, např. se dalo vařit jen na jedné plotýnce (to si asi dovedete představit jak se pak vaří oběd:-)), netekla voda ani moc čisto tam nebylo...:-), ale poklad byl úspěšně nalezen a všichni se shodli na tom, že se chata povedla. O týden později proběhl fotbalový turnaj, kterého se účastnil i Petr se svými fotbalisty. Přihlásily se celkem tři týmy. Naši vyhráli první zápas 12:2 a další 8:1, takže slavně zvítězili:-).

Jana Škarková

SPOLEČENSTVÍ STARŠÍCH RODIČŮ

Aktivity zábrdovické farnosti

Původní dlouhý název naší skupinky zní „Společenství rodičů starších dětí“. Zřejmě vznikl jako ohleduplná snaha neřící otevřeně, že ti, kdo se v tomto společenství scházejí, již něco pamatují. Každý z nás má alespoň jedno dítě v pubertálním věku a stává se tak účastníkem experimentu rodinného soužití starších dětí a *starších* rodičů.

Já osobně jsem příznivcem stručných názvů a navíc jsem od svých dospívajících dětí zvyklý na různá neservítková oslovení. Proto se kloním k názvu naší skupinky „Vykopávky“. Ten v jednom slově shrnuje, že:

- členové skupiny již prožili epochu své upotřebitelnosti (podle mládežníků je to věk tak do 20 až 30 let) a nyní si pro své poněkud nemoderní názory zaslouží být umístěni do muzeální vitríny
- náš duchovní vedoucí je k nám tolerantní, když si toho od posledně zapamatujeme jen málo; ví, že starší psi se učí novým kouskům jen obtížně

Scházejí se již několik let pod vedením pana faráře Rouse vždy v sobotu večer ve 20:30 střídavě v jednotlivých rodinách.

V první části setkání s námi duchovní otec probírá na pokračování různá témata z oblasti duchovního života a v poslední době i z aplikované psychologie. Ve druhé části se společně modlíme. Následuje rozchod nebo volná zábava podle chuti a časových možností účastníků.

Zatím poslední téma na několik večerů byla stručná teorie a hlavně praxe takzvaného debriefingu. Že nevíte, co to je? My jsme to také až donedávna nevěděli. Ale po několika praktických cvičeních, v nichž jsme si zahráli na terapeuty a postižené, si to budeme dlouho pamatovat. Krátce: Měli jsme si vyzkoušet poskytnout laickou psychologickou pomoc lidem, kteří před několika dny prožili nějaký silný životní otřes jako je účast na vážné nehodě, ztráta blízkého člověka, rozpad manželství apod. Jde o lidi, kteří se dosud s prožitkem nevyrovnali a třeba si ani neuvědomují, že by jim mohlo pomoci probrat zážitek s někým, kdo je ochoten naslouchat. Členové naší skupinky hráli traumatizované svědky nehod a jedna vylosovaná oběť naopak vedoucího-terapeuta. Nebylo to jednoduché. I když jsme se občas neudrželi smíchem, celkově převládalo vnitřní napětí a mnohým se pak o nehodách zdálo i ve snu.

Před tím byla na pořadu společenství témata o naslouchání svým dětem, manželovi-manželce, o tom jak předcházet a vypořádávat se s krizí v manželství a další příbuzná témata. Kéž bychom aspoň část z toho uměli používat ve svém životě.

Také jsme si vyzkoušeli jaké to je připravit výklad pro ostatní na předem zadané téma místo pana faráře, který převzal úlohu posluchače. Postupně si tak mnozí z nás ověřili, že vedoucí společenství má náročný úkol nejen při přípravě, ale i když chce zaujmout svým přednesem.

Ještě dříve nám pan farář představil i vysloveně duchovní témata týkající se modlitby a duchovního života a podle slibu se k nim zase vrátíme.

Věřím, že vás náplň společenství zaujala. Tak neváhejte a připojte se! Těšíme se na nové tematické okruhy a také na nové členy.

Pong

Páté číslo XIV. ročníku Života zábrdovické farnosti vyjde v sobotu před farní poutí, to je 12. srpna 2006.

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor p. V.Müller, Grafika: R.Smékal